

[ROZTRZEŻWIAĆ *vb impf*

3 sg praes roztrz(e)żwiã.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (te same przykłady) – XVII(XVIII) w. s.v. roztrzeżwić.

*Przywracać siłę, żywotność, ożywiać; *reducere sensus* Cn [co]:*

a. *W sensie fizycznym: BazHist 66 cf b.*

b. *W sensie duchowym: Bo iáko ciáło chlebem bywa poílono/ a wino rołtrzeżwia łerce/ tákci teź ciáło Kryřthufowe na śmierć wydane/ y krew przelana/ karmi/ pořila/ y rołtrzezwia duřę łmętnã y vthrápionã BazHist 66 (Linde).*

Formacje współrdzenne cf TRZEŻWIĆ.

RS